

گزارش یک

متولدان دهه ۶۰ و دخترانی که هنوز مادر نشده‌اند

حتی بحران اجتماعی هم نشدیم

صبا صراف

متولد ۱۳۶۰ است. اسفند امسال نیز که بگذرد بیش از ۳۰سال از زندگی‌اش گذشته است و او به‌عنوان یک معلم ورزش در شهر خودشان روزها را به مدرسه و سالن‌های ورزشی می‌رود و شبها را در خانه کنار پدر یا مادرش یا تنها سرپال‌های تلویزیونی تماشا می‌کند. رویا یک دختر معمولی در میان دیگر زنان و دختران کشور است و خودش می‌گوید: «همه آنچه در این سال‌ها در زندگی تجربه کرده از او یک دهه شصتی ساخت.» دهه شصتی عنوانی است که با پشت‌سر گذراندن دوران نوجوانی این دهه بر سر زبان‌ها افتاد؛ نسلی که موقعش بوده، نسل دیگری را تحویل جامعه ایران دهد اما انگار ترجیح داد این وظیفه را به نسل قبل و بعد از خود بسپارد. به‌طوری‌که حتی در پیش‌بینی‌های جمعیتی نیز دست برد و همه‌چیز آنگونه که انتظار می‌رفت، نشد. این دختران آنگونه که انتظار می‌رفت هنوز تبدیل به «مادران نمونه آینده» جامعه نشده‌اند و همچنان جمعیت زیادی از آنان مجرد است. سرشماری سال ۹۰ نشان داد، جمعیت زنان نیمه‌اول دهه ۶۰ در حال حاضر بیشتر از نیمه‌دوم آن و همچنین دهه بعد و قبل از خود است. بر اساس این سرشماری میانگین سنی جمعیت زنان کشور ۳۰ سال است. تیمار برخلاف اسمش با چشمان آبی‌رنگ و موهای روشنش یکی از متولدین نیمه‌اول دهه ۶۰ است، بیشتر دوران نوجوانی‌اش با بیماری مادر و بعد فوت او سپری شد. او در حال حاضر از ایران رفته است و مشغول کار در یکی از شهرهای آمریکاست اما گاهی به نظر می‌رسد نوعی تنهایی دهه شصتی به سراش می‌آید و می‌گوید: «همه زندگی می‌خوایم که بهترین دوست برای دوستم، بهترین دانش‌آموز برای مدرسه، بهترین خواهر برای خواهر و برادرانم و بهترین فرزند برای پدر و مادرم باشم. اما امروز می‌بینم که تنها هستیم و آنها به بهترین بودن من توجهی نکردند.»

این دختران مهم‌ترین بخش جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند و بر اساس آمارها جزو ۴۰درصدی جمعیت مجرد زنان کشور هستند و به نظر می‌رسد کمتر از کم‌سن‌وسال‌های خود الگیزایی برای ازدواج دارند. این امر موجب شده تا جدول‌های آماری جمعیت و ازدواج در ایران به شکل دیگری دربیایند. اگرچه از تعداد ازدواج‌ها در سال‌های اخیر کاسته نشده اما آمارها نشان می‌دهند این ازدواج‌ها عمدتا مربوط به دختران نیمه‌دوم دهه ۶۰ و بیشتر از آن دهه ۷۰ بوده است. میانگین سن اولین ازدواج در بین زنان و مردان بر اساس سرشماری سال ۹۰ در بین دختران ۲۳سال و در بین پسران ۲۶سال است و بر این اساس معادلات ازدواج در این سال‌ها چندان دور از ذهن نیست و تنها در ازدواج‌های مربوط به نیمه نخست دهه ۶۰ تفاوت‌هایی وجود دارد.

بهاره ۱۳ساله است و کلاس‌های آموزشی زیبایی و پوست دارد؛ چهار سالی است که مشغول کار شده و در این سال‌ها برای گذراندن دوره‌های مختلف دایما در حال سفر به کشورهای اطراف است که برایش کار و تفریح با هم است. درآمدها خوب است و این را یکی از دلایلش برای ازدواج‌نکردن می‌داند. البته او معیارهای دیگری هم دارد و معتقد است هنوز فرد تمام و کمالی را پیدا نکرده‌است. درمورد این تفاوت می‌گوید: «فکر می‌کنم معیارهای نسل ما با نسل جدید برای انتخاب همسر بسیار متفاوت است. بیشتر می‌بینم که آنها فقط می‌خواهند یک پسر پولدار پیدا شود و ازدواج کنند اما ما به تحصیلات، کار، طرز فکر و رفتار طرف مقابل هم خیلی اهمیت می‌دهیم و عمدتا به نظرم خیلی سختگیر تر هستیم یا شده‌ایم!»

پدرها و مادرهایی که زود پیر شدند

به نظر می‌رسد دختران متولد ۶۶ بعد کشور با رسیدن به سن ازدواج، آن را به‌عنوان یکی از معیارهای زندگی خود قرار داده‌اند در حالی‌که دختران بزرگ‌تر از آنان هنوز زیر بار این سوءولیت نرفته‌اند. نچمه و سمیرا در کافه‌ای مشغول صحبت در مورد دوران نوجوانی و کودکی‌شان هستند. هردو با وجود مجردبودن از شرایط خود چندان نیز ناراضی نیستند و دوستان هم‌سن‌شان که ازدواج کرده‌اند را نیز چندان موفق نمی‌دانند. نچمه بیشتر به خانواده‌اش رسیدگی می‌کند و می‌گوید: «نمی‌دانم چرا پدر و مادرهای ما خیلی زودتر از پدرها و مادرهایشان گرفتار بیماری‌ها شدند. دایما برای درد قلب پدرم یا درد پای مادرم باید مراقبتشان باشم و می‌بینم که تنها من این شرایط را ندارم؛ بقیه هم‌سن‌وسال‌های من هم همین‌طورند. خانواده‌هایمان هم کاملا از ما انتظار دارند و انگار همه امورشان را به ما سپرده‌اند.» سمیرا در جواب نچمه می‌گوید: «خب این با خاطر همین است که ما ازدواج نکرده‌ایم و نه آن‌ها کسی را جز ما دارند و نه ما جز آنها کسی را داریم.» اما نچمه این حرف دوستش را قبول نمی‌کند و ادامه می‌دهد: «آخر مگر ما فرصت ازدواج هم داشتیم؟ حتی به خودمان هم فکر نمی‌کنیم چه برسد به کس دیگر، همه فکرمان خانواده و

گزارش

۳۰ درصدی

دختران نیمه اول دهه ۶۰ مهم‌ترین بخش جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند و بر اساس آمارها جز و ۶۰درصدی جمعیت مجرد زنان کشور هستند و به نظر می‌رسد کمتر از کم‌سن‌وسال‌های خود انگیزه‌ای برای ازدواج دارند

۴۷ درصد

۴۷درصد از این ازدواج‌ها مربوط به گروه سنی ۲۵سال به بالاست و ۵۳درصد یعنی بیش از نیمی از ازدواج‌ها مربوط به دختران کمتر از ۲۴سال با پسران ۲۰ تا ۲۹ساله بوده است

بر اساس آمارهای سازمان ثبت احوال از ازدواج بین گروه‌های سنی مختلف زن و مرد که پاییز امسال منتشر شد و گزارش خبر آنلاین، ۴۷درصد از این ازدواج‌ها مربوط به گروه سنی ۲۵سال به بالاست و ۵۳درصد یعنی بیش از نیمی از ازدواج‌ها مربوط به دختران کمتر از ۲۴سال با پسران ۲۰ تا ۲۹ساله بوده است. «سرمایه من در زندگی تنها یک قلب مهربان است و می‌دانم باید با آن تا انتهای زندگی‌ام بروم.» زیباست و هیچ‌چیز نمی‌تواند موجب انکار این زیبایی شود، چشمان خندان یک دختر اقلان که در میان صورتی شیرین و مشتاقش برای صحبت کردن قرار گرفته است. سال ۱۳۶۲ و بعد از مهاجرت خانواده‌اش به ایران در کشور متولد شده است. مانند هم‌نسلان خودش است و تقریبا همه دوستانش ایرانی هستند که از مدرسه و دوران دانشگاه با آنها در رفت‌وآمد است. در یکی از مطب‌های شهر اهواز کار می‌کند و کارش مرتبط با رشته تحصیلی‌اش رادیولوژی است. می‌گوید در سال‌های دانشگاه در شهر مشهد به خاطر مشغله‌های فکری‌اش در مورد خانواده به خواستگارش جواب رد داده است. باوجود آنکه یک برادر بزرگ‌تر از خود و دو برادر و یک خواهر کوچک‌تر از خود دارد اما بیشتر بار روحی و فکری خانواده را خودش به دوش می‌کشد: «نمی‌دانم در چه فکرهایی بودم، اصلا اسم خواستگاری که می‌آمد می‌گفتم پس پدر و مادرم چه کار کنند. الان هم می‌گویم هرچه خدا بخواهد.»

آموزش ترجم و دلسوزی

اگرچه بسیاری از این دختران همه متعلق به یک‌دهه هستند اما آمارها نشان از آن دارد که میان رفتارها و اعتقادات دخترتان نیمه‌اول دهه ۶۰ با نیمه‌دوم آن تفاوت بسیاری وجود دارد. شاید از جنگ چیزی جز صداهای میهم و خاطرات پراکنده به‌یاد ندراند اما دوران کودکی و مدرسه‌شان دقیقا هم‌زمان با دوران جنگ و بعد از جنگ بود. وسایل و امکانات این دوره محدود بود. فاطمه متولد ۶۵ و از یک خانواده مذهبی است و به یاد دارد: «هر وقت مادر، تنگی یا دفتر نو برایم می‌خریدند نازاحت بودم، دایما فکر می‌کردم باید یاد بچه‌های فلسطینی باشم که در جنگ هستند و الا آن از این مدار رنگی‌ها ندارند. گاهی خودم هم فکرهایم را باور نمی‌کنم ولی در آن زمان اینگونه بود دیگر»، گذران زندگی با کوپن‌های خرید دولتی، دفترهای یک‌شکل با عکس یک گل مشکلی روی جلد، کارتون‌هایی که همه از دلسوزی، از دست دادن پدر و مادر و تنهایی سخن می‌گفت بخشی از خاطرات کودکی دختران و پسران این دهه است. شاید در شبکه اجتماعی خودش می‌نویسد: «والدین شما هم بعد از خوردن یک غذای خوشمزه و گرانقیمت سعی می‌کنند خاطرات فقر و نداری دوران بچگی خود را به یادتان بیاورند.» او نیز معتقد است: «دهه ۶۰، چه دختر چه پسر، همه زندگی‌شان شاید چندان سخت نبوده اما ویژگی‌های خاص خود را داشت.» آنها در هر دوره با چندان، شرایط بسیار متفاوتی را در جامعه تجربه کرده‌اند. نشان‌مدن جنگ و در عوض رشد پله‌پله اقتصادی کشور، نوعی شور و هیجان در دوران اصلاحات، در دوران نوجوانی و کمی در دوران جوانی و دانشگاه، تحصیل برای بهتری‌ودن، مفیدبودن، کارکردن برای متکی‌نبودن به خانواده و بعد سقوط پله‌پله اقتصادی، فرهنگی و... یا حتی بازنشستگی و خستگی پدرها و مادرها که رنگ دیگری می‌گرفت.

۳۰ سال

سرشماری سال ۹۰ نشان داد، جمعیت زنان نیمه‌اول دهه ۶۰ در حال حاضر بیشتر از نیمه‌دوم آن و همچنین دهه بعد و قبل از خود است. بر اساس این سرشماری میانگین سنی جمعیت زنان کشور ۳۰ سال است

گزارشگر «شرق»

در همه جای ایران باشید

سؤزها و گزارش‌های خود را برای ما به ایمیل sharghline@sharghdaily.irبفرستید یا به شماره ۰۲۶۹۹۴۹۰۰۰ پیامک بزنید یا با ۸۸۶۴۲۰ تماس بگیرید.

«شرق» با کمک شما خواندنی‌تر می‌شود.

گزارش دو

بچه‌ها در بعضی میهمانی‌ها مرکز توجه هستند

آخرین شیرین کاری شکوفه‌های باغ زندگی

فروغ پژمان

«با کم شدن تعداد فرزندان بیشتر شاهد این هستیم که کارکرد و عملکرد یک بچه در یک خانواده بسیار مورد توجه قرار می‌گیرد. در حالی‌که در گذشته وقتی خانواده‌ای چندین فرزند داشت یک شیرین کاری ساده این قدر به چشم نمی‌آمد.» ابراهیمی‌مقدم، پدر و مادرها را خطاب قرار می‌دهد و می‌گوید: «پدر و مادرها فراموش نکنند که فرزندان از رفتار پدر و مادر خیلی بیشتر چیز یاد می‌گیرند تا از فقدان پدر و مادر. این جمله معروف در روانشناسی وجود دارد که صدای رفتار پدر و مادر آتقدر بلند است که فرزند به نوعی پدر و مادر را نمی‌شنود. اولین معلم فرزندانمان خودمان هستیم. وقتی سبک درست زندگی کردن و لذت بردن را بلد نباشیم، فرزندانمان هم یاد نخواهند گرفت که از زندگی‌شان لذت ببرند.»

حسودی‌شان می‌شود

مثل یک زمین زراعی که وقتی به ثمر می‌نشیند، خستگی را از تن کشاورز به در می‌کند، برای اغلب پدر و مادرها هم فرزندان حکم همان محصولات به بار نشسته را دارند. آقای شکرپور، یک مهندس میانسال است که می‌گوید: «نمی‌شود پدر و مادر باشی و از موفقیت فرزندت لذت نبری. اما به نظر من مشکل اینجاست که بعضی‌ها فکر می‌کنند که بچه‌ها می‌توانند موفقیت نداشته آنها را جبران کنند» آقای شکرپور می‌گوید که در میهمانی‌ها گاهی فرزندان وسایلهای هستند تا والدین با آنها به دیگر اعضای فامیل یا دوستان و آشنایان خود فخر بفروشند: «خب اگر بعضی‌هانی‌می‌توانند پز خانه و ماشینشان را بدهند، روی بچه‌هایشان سرمایه‌گذاری می‌کنند که به نظر من این درست نیست.»

این میان عده‌ای هم گمان می‌کنند اگر بعضی‌ها نسبت به توجه بیش از اندازه به بچه‌ها در میهمانی‌ها شاکی هستند تنها به این دلیل است که حسود هستند: «ما حسود هستیم و کینه داریم. دلمان نمی‌خواهد موفقیت دیگران را ببینیم. بچه من دانشگاه قبول شد، ازدواج کرد اما خواهرم یک تبریک درست و حسابی نگفت.» خلم عباسی، ۴۹ ساله و خله‌دار است. او اضافه می‌کند: «والا من نمی‌گویم خودم و شوهرم چیزی هستیم اما وقتی پسرِت توی مدرسه تیزهوشان درس بخواند و بعد هم توی دانشگاه پلی تکنیک مهندس شود افتخار ندارد؟ نباید برایش گوسفند بکشم و فامیل را جمع کنم و به همه بگویم؟» از طرفی آقای مسعودی ۵۱ ساله به عنوان پدر دو دختر اعتقاد دارد جمع کردن فامیل و گفتن از موفقیت‌ها و دستاوردهای فرزندان کار ناشایستی نیست اما به شرطی که باعث تحقیر بچه‌ها و والدین دیگر نشود: «وقتی در یک میهمانی مدام از بچه‌ای تعریف شود شاید به آن بچه و خانواده‌اش حس خوبی دهد اما حواسمان به بقیه هم باشد. همه بچه‌ها مثل هم نیستند. همه خانواده هم امکاناتی مثل هم ندارند.»

علاوه بر آخرین تغییرات قیمت دلار و طلا یا قیمت نجومی گوجه‌فرنگی یا سفر میمسون ایرانی به فضا یا رنگ سال یا اظهارنظرهای بحث‌انگیز رییس‌جمهور و موضوعاتی از این دست، جدیدترین واژه‌های خارج شده از دهان بچه‌های کم سن و سال فامیل یا موفقیت‌های علمی و هنری و ورزشی بچه‌های بزرگ‌تر، همه و همه می‌توانند طیفی از مسایلی باشند که در میهمانی‌ها مورد بحث و توجه قرار می‌گیرند.

لطفا با بچه من انگلیسی صحبت کنید

پدر و مادرهای ایرانی همگی اعتقاد دارند که بچه‌هایشان بسیار باهوش هستند مگر اینکه خلافتش ثابت شود. همین که به طور مثال فرزندان بتواند متن ترانه یک آهنگ پرطرفدار روز را از بر بخواند یعنی از هوش و استعداد خاصی برخوردار است. موضوعی که انگار حرص عده‌ای را در می‌آورد. پریسا، ۲۶ ساله، متاهل و کارمند است: «برای خیلی‌ها آروغ زدن بچه‌شان هم با مزه است و فکر می‌کنند باید دنیا را خبر کنند. توی فیس‌بوک از غذا خوردن و کیف‌کردن و حمام رفتن و همه چیز بچهشان می‌نویسند و عکس می‌گذارند و یک عده هم هستند که قربان صدقه می‌روند.» پریسا از این نوع رفتارها عصبانی است و می‌گوید که در میهمانی‌ها هم وضع به همین منوال است: «بارها شده که در یک میهمانی به من گفته‌اند با بچه‌شان انگلیسی صحبت کنم تا همه بفهمند آن بچه چطور بلد است به یک زبان دیگر مثلا سلام کند.» او اضافه می‌کند: «به من می‌گویند چون خودت بچه نداری نمی‌فهمی. باشه من نفهم هستم، اما مطمئنم خودم این لوس‌بازی‌ها را در نخواهم آورد. عقده که ندارم.» مریم ۳۱ساله، با خنده می‌گوید که رفتار بعضی از پدر و مادرها همیشه هم به عقده داشتن مربوط نیست. او دختری چهارساله دارد که به گفته خودش تمام زندگی اوست: «خودم خیلی حواسم جمع است که در یک جمع به اصطلاح شورش را در نیاورم. وقتی بچه نداشتم من هم از بعضی رفتارها تعجب می‌کردم. اما حالا می‌فهمم که چقدر لذت دارد آدمی که از وجود توست خوشحال و موفق باش.»

بچه‌ها نقش سرگرمی را بازی می‌کنند

«پدر و مادر احساس می‌کنند باید ثمره زحماتشان را اینطور ببینند.» حسین ابراهیمی‌مقدم با بیان این مطلب می‌افزاید: «این را فراموش نکنید که در حال حاضر میسران تفریحات و سرگرمی‌ها نسبت به آنچه که مورد نیاز است خیلی کم است.» این روانشناس به باعث تحقیر بچه‌ها و والدین دیگر نشود: «وقتی در یک میهمانی سربسر گذاشتن یا دیدن هنرنمایی فرزندان در یک جمع خانوادگی، خودش به عنوان یک سرگرمی محسوب شود. این استاد دانشگاه با بیان اینکه تعداد فرزندان هم در این مساله بی‌تاثیر نیست، گفت:

سودوکو سخت ۵۵۸

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹

نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو ۹۰۹

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشور‌های مختلف به چاپ می‌رسد.

۸	۵	۴	۷	۱	۳	۶	۲	۹
۱	۶	۳	۲	۵	۷	۸	۹	۴
۷	۹	۸	۶	۳	۵	۱	۴	۲
۲	۳	۱	۵	۸	۶	۷	۹	۴
۹	۷	۶	۸	۲	۴	۳	۱	۵
۴	۲	۵	۹	۱	۳	۷	۸	۶
۳	۸	۷	۹	۴	۱	۶	۲	۵
۵	۴	۲	۱	۳	۷	۹	۸	۶
۶	۱	۹	۳	۸	۷	۲	۵	۴

۱	۹	۲	۴	۳	۶	۵	۷	۸
۲	۴	۸	۷	۹	۳	۱	۵	۶
۳	۶	۵	۲	۱	۴	۸	۷	۳
۴	۳	۱	۵	۶	۲	۷	۹	۸
۵	۷	۹	۸	۶	۱	۳	۲	۴
۶	۸	۷	۹	۳	۱	۲	۴	۵
۷	۹	۸	۶	۱	۳	۲	۴	۵
۸	۷	۹	۸	۶	۱	۳	۲	۴
۹	۷	۶	۸	۲	۴	۳	۱	۵

جدول ۱۹۰۵

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	ک	ز	ن	س	ت	ا	ل	ب	ن	ت	و	ن	ی	ت
۲	ن	ا	ن	ا	ت	ع	ا	ت	ب	ا	ل	و	ن	و
۳	د	ش	م	ن	ا	ر	د	ا	ر	ک	ا	و	ا	و
۴	ا	ن	د	ک	ی	ب	س	خ	د	ش	م	ا	و	ا
۵	ن	و	ج	ع	ا	ت	ب	ا	ن	ا	و	ا	و	ا
۶	س	ب	ا	ل	ا	ی	س	و	ا	ن	ا	و	ا	و
۷	و	ا	ر	ا	ی	ن	ا	ن	ا	و	ل	و	ن	ا
۸	ا	و	ا	ر	د	ا	ر	د	ا	ر	د	ا	ر	ا
۹	ن	ا	و	ل	ا	ل	ا	ل	ا	ل	ا	ل	ا	ل
۱۰	ل	ی	و	د	ا	ل	ا	ل	ا	ل	ا	ل	ا	ل
۱۱	ن	ی	س	ا	ن	ک	ن	ب	و	ا	ر	ا	ع	ا
۱۲	ز	م	ت	ب	ا	س	ت	ا	ر	ا	ع	ا	ا	ع
۱۳	ا	ر	م	ک	ا	ک	ا	ی	و	ا	ی	ا	ب	ا
۱۴	ن	ا	ر	ی	م	ا	ب	ا	ر	ت	ی	و	ر	ا
۱۵	م	د	ا	د	ا	ن	ک	ی	س	و	ا	م	ا	و

امری دیگر- کوچک ۶- منزل- برای اینکه- وسیله جابه‌جایی اجسام سنگین ۷- افسوس- هنی- بهشت شداد ۸- هشت-پا- دختر پادشاه چین و همسر بهرام ساسانی ۹- گیاه تاجر-بزی- زن فقیم- شعر- یا کلام آهنگین ویژه مراسم سوگواری

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱														
۲														
۳														
۴														
۵														
۶														
۷														
۸														
۹														
۱۰														
۱۱														
۱۲														
۱۳														
۱۴														
۱۵														

افقی:

۱- کارتی تصویری که برای ارسال نامه کوتاه به‌کار می‌رود- گل لاله ۲- پژاک- از بیماری‌های چشمی- برابر ۳- گیاهی زینتی با گل‌های بنفش خوشه‌ای- معلم دانشگاه- واحد طول معادل ۲/۵۴سانتیمتر ۴- کاشنهر پرجمعیت- نت چهارم- جای گود خطرناک ۵- شهر آبی ایتالیا - شمعک- پایان نامه ۶- سایه- همنشین‌های- ایزد باد در ایران باستان- بی‌سواد ۷- خاطر - خوراکی ایرانی از تخم‌مرغ و اسفناج- پیرو نژادپرستی افراطی ۸- پراکندگی و تفرق- ضمیر غایب- تکان و جنبش- کشف‌کننده ۹- سخن نارس- از صناعات ادبی- نظر انتخابی ۱۰- خانه شعر۱ - آسوده از وضعی دشوار یا ناخوشایند- چروک پارچه- از شخصیت‌های کارتون۱۱ - موی آشفته و پف‌کرده سر- وحی- نمدی که از بشم گوشتند می‌ماند ۱۲- چراغ پایدار- از خواهران برونته- پستاندار شگردد همه چیز خوار بومی آمریکا ۱۳- صدمه- عملیات نمایشی- اشعه درمانی ۱۴- طوفان و موج دریا- از زوجات یعقوب(ع) -از ادات استفاده ۱۵- کشتی فضایی- شوخی کردن در زبان گفتاری.

عمودی:

۱- از سازه‌های ضربی که به آن «قاشقک» هم می‌گویند- داروی تزریقی برای برطرف‌کردن چین و چروک صورت ۲- جوش صورت- منطقه ییلاقی اطراف مشهد- ماهی استخوانی دریای خزر با بدنی دوکی شکل ۳- مقابل- فدراسیون تازه تاسیس- معشوقه مجنون ۴- آشیانه- ورزش مادر- نوعی خورجین از جنس پوست دیابی شده ۵- گلوله پشم و مو و مانند آن- گاز لامپ- بی‌توجهی به امری بر اثر حواس‌پرتی یا توجه به